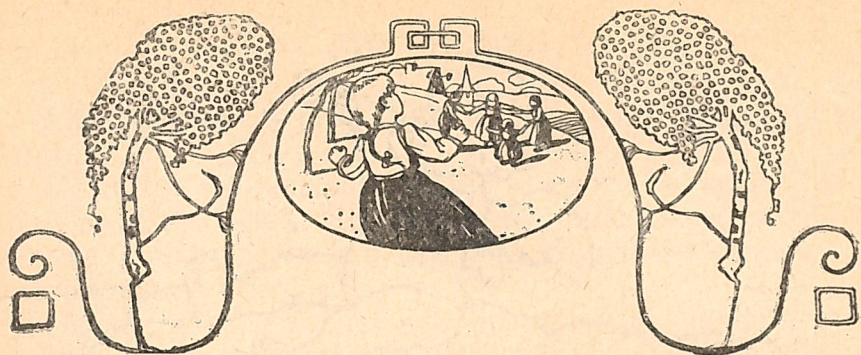




## В гората.

Един ден Лалка седеше с майка си на една дървена пейка в близката гора и прелистваше една книга с картинки. Неочаквано прилетя една хубава, шарена пеперудка и кацна на книгата ѝ. Тъкмо Лалка помери да я хване, пеперудката подхвъркна и кацна на облегалото на пейката, а от там — на един клон на близката бреза. Пак подхвъркна и кацна на един бор, от там — на една борика и все обржщаше очички към Лалка, като че ли искаше да ѝ каже: „Ела, ела с мен!“

Лалка това и чакаше. Забрави тя, че майка ѝ беше забранила да ходи сама из гората. Подмамена от пеперудката, Лалка навлезе в гората и се изгуби.

Тя почувствува, че е сама-самничка в гъстата гора и от страх щеше да завика майка си, ала се сети, че е вече голямо момиче и не ѝ приличат такива детинщини. Пък и колкото повече разглеждаше наоколо си, толкова повече ѝ се харесваше в гората. И наистина, местото, дето я беше довела пеперудата, беше чудно хубаво. И

